

„Глава-та ми що ще види —
„Земѣтъ ми подлуди....
„Мър' Калино, каква стана?
„Кѣто малко дѣте....
„Промѣни ся тѣзь сутрѣнѣ,
„Кѣтъ на сланѣ цвѣтье.
„Азъ на тебѣ ся надѣвахъ
„Да си ты вѣйвода
„Вѣрвай — сега ся зачудихъ —
„Приличашъ на баба....
Приближихъ и додохъ —
У тѣхъ ще увлѣзѣтъ,
Дѣтъ-тъ тихо си вѣрвѣхъ,
Вѣрвѣтъ и си мыслѣтъ.....

XXXIII.

Мастори-тъ останалѣ —
С' се силѣ рабѣтѣтъ,
А пѣкъ вѣтъра задуха:
Тѣ бързѣтъ да свѣршѣтъ,
Единъ камѣкъ си додѣлва,
Другій го домазва;
А пакъ Добри въ края отива,
Края довършава.
На края бѣ останало
Двѣ дълбоки ями,
Да ся вършѣтъ е трѣбало
Догдѣ да зарами
Наведи ся, заслужи
Никой го не вижда,
А момци-тъ помислихъ:
Чи мѣрки зазидва....
Кога Добри сичко свѣрши,
На момцитѣ казва:
Догдѣ не е зарамѣло,
Да ся върши и това!
Струпахъ ся вси-тъ момци,
Да склопѣтъ и лѣка.